

Pembe Candaner: Balıkçının öğretisi...

Amerikalı bir iş adamı, tatile geldiği Meksika'nın küçük bir kıyı kasabasında iskeleye oturmuş denizi seyrediyordu...

Amerikalı bir iş adamı, tatile geldiği Meksika'nın küçük bir kıyı kasabasında iskeleye oturmuş denizi seyrediyordu. O sırada içinde tek bir balıkçı bulunan tekne kıyıya yanaştı.

Teknenin içi sarı yüzgeçleri olan bir sürü ton balığıyla doluydu. Amerikalı, balıklara bakıp Meksikalı olduğu anlaşılan balıkçıya dönüp, onunla konuşmaya başladı. "Tebrik ederim. Çok güzel balıklar tutmuşsun. Sana bir şey sorabilir miyim acaba? Bu balıkları tutmak için ne kadar zaman harcadın?"

Meksikalı cevap verdi; "Çok az."

Bunu duyan Amerikalı, neden denizde daha uzun kalıp, daha fazla balık tutmadığını sordu. Balıkçı "Ben, sadece ailemin acil ihtiyacını karşılayacak kadar balık tuttum" diye cevap verdi. Bunun üzerine Amerikalı şöyle sordu; "Peki geri kalan zamanında ne yapıyorsun?"

Balıkçı şöyle dedi; "Geç yatarım. Biraz balık tutarım. Çocuklarımla oynarım, karım Maria ile siesta yaparım. Sonra her akşam kasabanın merkezine iner dostlarımla biraz şarap yudumlarım ve gitar çalarım. Kısaca çok meşgulüm, dolu ve güzel bir hayatım var bayım."

Amerikalı bu cevaba güldü. “Şans ayağına gelmiş ama sen farkında değilsin. Harvard Üniversitesinden yüksek lisans derecem var. Ve sana yardım edebilirim. Beni iyi dinle şimdi” dedi.

Ve devam etti; “İlk olarak, balık tutmak için daha fazla zaman ayırmalısın ve kazandıklarınla daha büyük bir tekne almalısın. Sonra, bu tekneyle kazanacağın paralarla bir sürü tekne daha alabilirsin. Sonunda büyük bir balıkçı filosuna sahip olursun. Öte yandan, tuttuğun balıkları bir aracıya satmak yerine, doğrudan doğruya onları işleyen kişilere sen satarsın. Böylece en sonunda kendi fabrikamı açarsın. Ürünü, üretimi ve dağıtımı sen kontrol edersin.

Sonra bu küçük kıyı kasabasından taşınıp, Mexico City’e, ardından Los Angeles’e gidersin. Son olarak da kendine ait büyük bir firmayı işleteceğin NewYork’a taşınırsın.”

Büyük bir dikkatle dinlemeyi sürdüren Meksikalı balıkçı, Amerikalı işadamına şöyle sordu;

"Peki bayım, söyler misiniz? Tüm bunlar ne kadar zaman alacak?"

- “15 veya bilemedin 20 yıl...”

- “Peki sonra ne olacak bayım?”

İş adamı güldü ve şöyle devam etti;

‘Hikayenin en güzel kısmı işte bu. Zamanı geldiğinde, şirket hisselerini halka satarsın ve çok zengin olursun... Milyarların olur...”

- “Milyarlarım mı bayım? Peki sonra ne olacak?”

Amerikalı, büyük bir heyecanla sözlerine devam etti...

“Sonra emekli olursun. Geç yatacağın, biraz balık tutacağın, torunlarınla oynayacağın, karın Maria ile siesta yapacağın, akşamları kasabanın merkezine inip dostlarınla şarap yudumlayacağın ve gitar çalabileceğin bir sahil kasabasına taşınırsın...”

Hikaye böyle... Acaba hiç durup düşünüyor muyuz, nereye gidiyoruz? diye... Nereye, hangi bedellerle diye. Etrafımızdaki birçok kişi, kendi ihtiyacından fazlasını istiyor. Daha fazlasını elde ettiğinde ise daha da fazlasını istiyor... Dolayısıyla para, bir ihtiyaç olmaktan çıkıp, ihtirasların dipsiz kuyusuna dönüşüyor. Sonuçta da 'o dipsiz kuyu' kişiyi de içine alıyor...

Ne acı değil mi? Herşeyin bir bedeli olduğu bir dünyada, bu bedelin sadece 'para' ile ölçülebilir hale getirilmesi. Herşeyi para ile satın alabileceklerini düşünen zavallı insanların ibret dolu hikayeleri, tarih boyunca birçok kitaba konu olmuştur ve olmaya devam ediyor. Oysa paranın ödediği bedel?

'Güç'ün sadece para ile tanımlanması yanlıgısı bizi, sanılanın aksine ileri değil daha da geriye götürmektedir. Yeterince para kazanmanın ötesinde, güç kazanma isteğinin hırsıyla paraya boğulanları, sonunda yaşadıkları hayat boğmaya başlar. Para güçse; ya sağlık, ya bilgi, ya eğitim, ya şeref, ya adalet, ya sevgi, ya insan olmak? Ya...?

Bunların gücünü satın alabilecek kaç zengin var acaba dünyada?

Günümüzde 'saf güç' olarak tanımlanan 'para'nın, bu kadar parasına karşın hala satın alamayacağı 'basit ve mutlu yaşamlar' olması ne büyük çelişki değil mi?

Parayı 'amaç' olmaktan çıkaran ve gücü sahip oldukları parada değil kendilerinde ve dostluklarında bulan eğitilmiş insanların hayatı zor olmasına karşın dolu, mutlu, dingin ve zengin.

Bu pazar, özellikle bu kriz ortamında, bir simit eşliğinde nefis bir çay içip sevdiklerinizle zenginliğinizin gücünü keyifle doya doya yaşayın, sağlığın ve mutluluğun para ile satın alınamayacağını bir kez daha hatırlayın.

(Pembe CANDANER – 26.04.09)